րատուն չէր կարող ՉՁԸ (= 1339) թուականին նրանց ողորմութեամբ նուէր տալ: Ouvarovaի մէջ միայն թուականը ճիշդ է, բայց նուիրատուի անունը սխալ՝ Մինանոս՝ կարդացուած:

Հասիկ անունով մէկը ՉԿ (= 1311) թուին չինել է «զասարանոցն» եւ տուել Վարագայ Սուրբ Նշանին եւ Ս. Ստեփանոսին. ժամանակի վարդապետն ու միաբանները նշանակել են չորս ժամ Քառասնից տօնին (Յաւել. Ա. 159): Նուիրատուի անունը Քաջբերունին կարդացել է «Յուսիկ», որին հետեւում է Ալիշան. իսկ Ouvarovaի մէջ դարձել է «Համիկ», մինչդեռ բնագիրը «Հասիկ» է ամենայն պարզութեամբ:

տէրն էր, նուիրելով Խալղինըրղալաին (?) հողերը «իւր գ. հատոմն» եւ ստացել է վարդապետի եւ միաբանների կողմից երկու ժամ Սուրբ Նշանի (Վարագայ) տօնին: Արձանագրութեան տասնաւորը եղծուած է, իսկ հարիւրաւորն ու միաւորն է Չ եւ Ե, որ սակայն մեր նախորդների կողմից միայն ՉՆ է նկատուած: Սակայն մի շարք արձանագրութիւնների եւ մի կարեւոր յիշատակարանի հիման վրայ հնարաւորութիւն ունինք ոչ միայն որոշելու եղծուած թուականը, այլ եւ նուիրատուի տոհմն ու անձը: Վահրամ Շահուռնեցու իշխանութեան կեդրոնը Վայոց ձորի Հերհեր աւանն էր, Գնդեվանքի եւ Ս. Խաչի կամ Մալիշկայի մէջ,

Պատկեր 187.

Սրբագրութեան է ենթարկուել եւ չակերտների մէջ առնուած բառը. մենք կարծում ենք գրչի սխալն է այդ եւ պէտք է կարդալ «զամարանոցն» (Յաւել. Ա. 159, պատկ. 188)(*):

Ասլան ափան իւր որդիների հետ ՉՀԵ (= 1326) թուին Ս. Ստեփանոսին եւ Սուրբ Նշանին (Վարագայ) նուիրել է հարիւր դահեկան (Յաւել. Ա. 160), ստանալով Զատկի շաբաթը: Այս Ասլանափան նուիրատուութիւն ունի նաեւ Ջինջիրլուի Ս. Կարապետում(**):

Տաճարի արեւելեան պատի վրայ գտնւում է Վահրամ Շահուռնեցու որդի Ուքանի արձանագրութիւնը (Ա. 161, պատկ. 189), որ Երերանի (Հերհեր) Դալիկ Թափայի ստորոտում(*): Իշխանութեան գլխաւոր սրբավայրն ու հոգեւոր կեդրոնն էր Ս. Սիոն կոչուած անապատը զոյգ մատուռներով, Հերհերից քիչ դէպի հիւսիս մի ձորակի մէջ: Հարաւային մատրան վրայ գտնւում է Վահրամ Շահուռնեցու մեծ արձանագրութիւնը ՉԼԲ թուականից, ուր յիշատակութիւն կայ նաեւ մեր նուիրատու Ուքանի եւ եղբայրների մասին: Վահրամի եղբայրն էր Ուքան, ոչ նուիրատուն, այլ նորա հօրեղբայրը, իսկ կինը Գոնցան: Վահրամի Ուքան եղբօր դուստրն ենք համարում Թաճերին Ամիր-Հասան Ա.ի կնոջը, Պռոշի երկրորդ որդու: Կրկին անգամ յիշատակուած են «գեղապանծ

(*) Անուան և ընթերցուածների տարբերութեան մասին տե՛ս Յաւելուածը:

(**) Christ. Vostok. 238. մեր յօդուածը. Potomstwo Tarsaitcha i Minachathuni:

(*) Քաջբերունի, Արարատ, ճանապարհորդական նկատողութիւնք. ԽԱ. Արարատ, 1889, 279 և չար. 321 և չար.: Ալիշան, Սիսական, 114: Գրի առնուած և ստուգուած նաև մեր կողմից: